DE AMBTENAAR

A.N.A.A.B. ARUBA

Maandblad van de Algemeen Nederlands Antilliaanse Ambtenarenbond Aruba

3 de Jaargang No. 3 — November 1966

U heeft nog enkele dagen de tijd om U aan te melden als lid en mee te dingen naar de prijzen. Velen ontbreken nog. Leden Werft Leden en daarmede een Retour naar Puerto Rico. 1 december a.s. is de sluitingsdatum.

Leden,

Vele landgenoten op ons eiland verkeren helaas in behoeftige omstandigheden. Steunt daarom de vele acties die er gaande zijn om deze mensen te helpen. Maakt het mogelijk dat ook zij Kerstfeest kunnen vieren.

Het Bestuur.

Wij wensen

de R.K.O.V.

ST. THOMAS

van harte geluk met hun 25 - jarig jubileum.

Het Bestuur.

Wordt Lid van ANAAB-Aruba

AANMELDINGSFORMULIER

Naam: ....

(achternaam) (voornaam(en)) (geb. datum)

Adres: ....

Naam van echtgenote of andere meeverzekerde: ....

(volledige naam en verwantschap)

man/vrouw gehuwd/niet gehuwd (doorhalen wat niet van toepassing is)

aantal kinderen dat wordt meeverzekerd ....
wenst zich te verzekeren volgens het tarief in groep I, II, III, (doorhalen wat niet gewenst wordt), maandelijks

tarief f. .... (invullen)
Ondergetekende is lid van de A.N.A.A.B.-Aruba en werkzaam in eilandsdienst/landsdienst (doorhalen wat niet

van toepassing is) bij .... (welke afdeling)
en verklaart tevens toestemming te verlenen, de premie op zijn salaris in te houden.

....

(handtekening)

AANMELDINGSFORMULIER

Naam: ....

(achternaam) (voornaam(en)) (geb. datum)

Adres: ....

Naam van echtgenote of andere meeverzekerde: ....

(volledige naam en verwantschap)

man/vrouw gehuwd/niet gehuwd (doorhalen wat niet van toepassing is)

aantal kinderen dat wordt meeverzekerd ....
wenst zich te verzekeren volgens het tarief in groep I, II, III, (doorhalen wat niet gewenst wordt), maandelijks

tarief f. .... (invullen)
Ondergetekende is lid van de A.N.A.A.B.-Aruba en werkzaam in eilandsdienst/landsdienst (doorhalen wat niet

van toepassing is) bij .... (welke afdeling)
en verklaart tevens toestemming te verlenen, de premie op zijn salaris in te houden.

....

(handtekening)

Toestemming tot inhouding premie ziekteverzekering.

Hierbij verklaart ondergetekende, ... (naam)

Werkzaam bij: ....

(dienst en aangeven land of eiland)

zich te hebben aangemeld voor de ziekteverzekering via de ambtenarenbond ANAAB-Aruba en verzoekt de premie op zijn salaris te doen inhouden. Het is hem/haar bekend, dat beëindiging van deze toestemming via de ANAAB-Aruba dient te geschieden.

Aruba, ..., 1966

.... (handtekening)

Toestemming tot inhouding premie ziekteverzekering.

Hierbij verklaart ondergetekende, ... (naam)

Werkzaam bij: ....

(dienst en aangeven land of eiland)

zich te hebben aangemeld voor de ziekteverzekering via de ambtenarenbond ANAAB-Aruba en verzoekt de premie op zijn salaris te doen inhouden. Het is hem/haar bekend, dat beëindiging van deze toestemming via de ANAAB-Aruba dient te geschieden.

Aruba, ..., 1966

.... (handtekening)

REDENEREN. OVERREDEN, OVERTUIGEN, MAAR NIET COMMANDEREN

Het probleem van de human relations in het bedrijf

Het fabrieks- of kantoorpersoneel komt niet simpelweg als arbeider of bediende naar het werk — dag in dag uit — het bestaat uit mensen, die al hun verwachtingen en behoeften aan erkenning, geborgenheid, orde en aan contact met anderen meenemen. Voortdurend moet een compromis gezocht worden tussen de eigen behoeften en de door het bedrijf gestelde eisen. Ze komen tevens als lid van een voetbal club, als huisvader, of als beoefenaar van een bepaalde hobby en al hun zorgen dragen ze mee. Temperamentsverschillen maken iedere bedrijfssituatie nog gecompliceerder, omdat men met onberekenbare menselijke reacties te maken krijgt. Daarbij komt dan nog de geweldige toename van de behoeften, waaraan zelfs de best geleide staat of onderneming niet meer kan voldoen.

Onder invloed van al deze factoren zijn vele bedrijven in Nederland er toe overgegaan vormen en mogelijkheden van samenwerking te ontwikkelen, die men thans waarschijnlijk nog niet op al hun mérites kan beoordelen, maar die toch duidelijk een bepaalde trend vertonen. Men is er langzamerhand achter, dat een minderheid van het personeel zowel qua vakkennis als qua leiderscapaciteiten, de voornaamste steunpilaar van het bedrijf is, maar tegelijkertijd beseft men, dat het bedrijf uiteindelijk draait om misschien nog geen tien mensen, die verspreid zijn over alle niveaux van hoog tot laag, en die het weer zouden kunnen opbouwen als het eens ten gronde ging. Deze mensen geeft men thans steeds meer de gelegenheid mee te overleggen en mee te beslissen.

Een andere gedachte wordt de laatste tijd ook wat meer uitgesproken. Gelijke arbeid moet gelijk beloond worden, maar als er verschil in prestatie is, dan zal ook dit verschil in de loonsom tot uitdrukking moeten komen, maar juist daaraan — hoewel iedereen het in privégesprekken er volkomen over eens is — wil men in het openbare debat niet toegeven.

(Wordt vervolgd.)

TOETREDEN TOT EN BEDANKEN VOOR EEN VAKBOND

Drs. J. J. de Bruin heeft in ”De Vakbeweging” een serie artikelen gewijd aan het proefschrift van dr. M. v. d. Vall — „De Vakbeweging in de Welvaartsstaat”.

In zijn laatste artikel schrijft hij o.m.:

Thans enkele opmerkingen over de bevindingen van dr. Van de Vall. Eén van zijn conclusies is, dat in het beeld dat het (pas) nieuwe lid van de bond heeft, de functies ten behoeve van de gehele maatschappij overheersen. Zorg voor de conjunctuur, de verdeling van het nationaal inkomen, de bewaking van het loon- en prijspeil en het voorkomen van werkloosheid werden geacht de meeste aandacht van de vakbond te eisen. Men ziet, het beeld van de nieuwe leden sloot aan bij de werkelijkheid. De activiteiten van de vakbeweging riepen een bepaald beeld op.

Vraagt men echter in concreto welke voordelen staan tegenover het betalen van contributie, dan blijkt dat men niet in de eerste plaats de algemene taken met betrekking tot werkgelegenheid e.d. noemt, maar wijst op voordelen in het individuele vlak. De bond kan b.v. het lid juridische en materiële bijstand verlenen bij conflicten welke tussen de werknemer en zijn bedrijf kunnen ontstaan. Het noemen van voordelen die men verbindt met het betalen van contributie, is echter nog wat anders dan het opgeven van de motieven op grond waarvan men toetreedt. Dat blijkt evenzeer uit de cijfers die daarover worden verstrekt. Het merkwaardige nu is, dat bij de handarbeiders tegenover ieder individueel motief van toetreden er drie andere staan (b.v. organisatie maakt machtig, uit idealisme, door de invloed van mijn vrienden). Ofschoon men dus individuele voordelen in het lidmaatschap ziet, treedt men stellig niet alleen dáárom tot de bond toe.

Van betekenis is het feit dat een aantal nieuwe leden geen functie voor of nut van de vakbond zien. Voor een deel is dat een kwestie van leeftijd, anderzijds is de korte duur van het lidmaatschap van invloed. Beide factoren gelden waar jongeren door pressie van anderen tot het vakbondslidmaatschap gekomen zijn.

Ongetwijfeld heeft de onzichtbaarheid van veel vakbondswerk een meer algemene betekenis. Dit komt tot uitdrukking in de motieven van bedanken. Een deel van de bedankende leden schreef dat zij geen nut zagen in het lidmaatschap van de bond. Enerzijds speelt in deze motieven mee, dat men het aandeel van de vakbeweging in het sociaal-economische beleid niet onderkent, anderzijds merkt Van de Vall terecht op, dat de bond onvoldoende aandacht besteedde aan het verdere ingroeien van nieuwe leden in de vakbeweging door hen nader te informeren over de taak en positie van de vakbeweging.

De omstandigheid dat het motief „geen nut” vooral voorkomt bij degenen die pas een of twee jaar lid van de bond waren, beves-

tigt de juistheid van deze stelling. Bestaat er dus enerzijds behoefte om nieuwe leden te begeleiden, anderzijds zullen wij ons moeten realiseren dat een intensieve en langdurige begeleiding niet mogelijk en ook niet wenselijk is. Niet mogelijk wat mankracht betreft, niet wenselijk omdat nieuwe leden zelf in de eerste plaats voor de aanpassing in de bond moeten zorgen.

Nu wij toch de bedankende leden onder de loep nemen, laten wij de belangrijkste bevindingen volgen. Van de Vall concludeert dat er eigenlijk twee groepen bedankende leden zijn. In de eerste plaats degenen die bedanken omdat het lidmaatschap voor hen geen nut heeft of te duur is. (Degenen die vinden dat de bond te duur is, verdienen overigens meer dan zij die lid zijn). Een groot aantal inmiddels oud-leden, noemde dit motief. Het zijn mensen, aldus Van de Vall, voor wie het werk van de bond te weinig werkelijkheid had, te weinig merkbaar was in de belevingswereld van deze leden. Er is voor deze leden nauwelijks verschil tussen lid zijn en niet lid zijn. Bedanken zij, dan is het niet uitgesloten dat zij t.z.t. opnieuw lid worden. Het zijn veelal jonge leden, die korter dan drie jaar lid zijn en in de organisatie een passieve rol spelen. Bij hen overheersen structurele bezwaren: het vakbondslidmaatschap is weinig nuttig, niet erg interessant en voor zijn voordelen te duur. Het is niet onmogelijk, aldus Van de Vall, dat dit beeld, behalve voor de bond, ook voor andere maatschappelijke organisaties geldt.

Een tweede groep bedankende leden wordt gevormd door hen die bedanken, omdat zij teleurgesteld zijn in de service van de bond. Vanuit de behoefte aan individuele zekerheid in de bond gekomen, zijn zij aan de hand van eigen of andere ervaring in zijn dienstbetoon teleurgesteld. Deze, vooral wat oudere, leden aanvaarden echter wel de grote betekenis van de vakbeweging in onze samenleving. Ofschoon deze groep leden kleiner in omvang is dan degenen die uit nuttigheidsoverwegingen bedanken, is het duidelijk dat de uitwerking van deze „eigen ervaringen" op anderen groot kan zijn.

Niet alleen daarom, maar evenzeer om de service zelf, zullen vakbondsfunctionarissen blijvend streven naar oplossingen en dienstbetoon ten opzichte van de leden, die het aantal teleurstellingen beperkt houdt. Het is waarschijnlijk goed hier op te merken dat de wijze van service aan individuele leden mede afhangt van de persoon aan wie het lid de behartiging van zijn belangen toevertrouwt.

Een derde groep leden die voor de bond bedankte, heeft klachten over de leiding van de bond of heeft principiële bezwaren. Zij vormt echter een minderheid. De weerstanden tegen de persoon van de vakbondsleider zijn — aldus Van de Vall — wel van enige invloed op het ledenverloop, doch zijn daarin niet van overwegende betekenis. Vergeleken met andere motieven neemt dit motief dan ook geen belangrijke plaats in. Hetzelfde geldt ten aanzien van de leden die om principiële redenen bedanken. Dit motief kan ook niet een belangrijke rol spelen omdat wie principiële bezwaren heeft, geen lid wordt.

Wij keren nog even terug naar de motieven van toetreden. Twee aspecten daarvan verdienen nog aandacht, nl. het verband tussen de leeftijd plus de genoemde motieven en het lid in zijn arbeidssituatie. Naarmate men jonger is, worden vaker individuele motieven voor het vakbondslidmaatschap genoemd. Zulks kan erop wijzen dat er sprake is van een mentaliteitsverandering. Immers, de oudere leden noemen vaker de ideële doelstellingen van de vakbeweging als motief voor hun lidmaatschap dan de jongere. Een zelfde tendens treft men aan in het beeld dat verschillende leeftijdsgroepen van de bond hebben. De jongeren zien vooral de functies dicht bij huis, de ouderen zien de vakbeweging in haar maatschappelijke samenhang. Men kan deze verschillende visies verklaren uit een mentaliteitsverandering (b.v. de jongeren zijn individualistischer), men kan ook vermoeden dat naarmate men ouder wordt, de mensen meer zicht krijgen op zaken die verder van hun dagelijkse werkterrein liggen.

Het is niet mogelijk over de prioriteit van beide overwegingen een uitspraak te doen. Vergelijkend onderzoek zou ons dichter bij het antwoord op de vraag kunnen brengen.

Als afsluiting van deze serie artikelen over het proefschrift van dr. Van de Vall, willen wij de aandacht vestigen op zijn conclusie dat ook in de huidige verhoudingen veel leden lid worden, omdat zij moeilijkheden in hun werkkring willen voorkomen, omdat zij individuele zekerheid in de arbeidssfeer wensen. Van de Vall meent dat — mede hierom maar ook om het werk van de bond zichbaarder te maken — het noodzakelijk is het beleid en de functies van de bond wederom in de concrete ervaringswereld van de werknemer te introduceren. Hij noemt dat het urgentste probleem waarmee de vakbeweging in de welvaartsstaat wordt geconfronteerd.

Ofschoon wij met de schrijver van mening zijn dat de relatie tussen vakbond en onderneming uitgebouwd moet worden en dat het een urgent probleem is, wijzen wij erop dat de voorwaarden voor de individuele zekerheid in de arbeidsfeer voornamelijk op een veel hoger niveau (b.v. door de werkgelegenheidspolitiek) worden geschapen. Dat daarnaast de vakbeweging moet bijdragen tot een grotere mondigheid en een betere rechtspositie van de werknemer in zijn arbeid, is buiten twijfel.

VOORWAARDEN, WELKE HET UITGANGSPUNT KUNNEN VORMEN VOOR EEN OVERHEIDSGARANTIE

1. De garantie zal uitsluitend worden gegeven ten behoeve van ambtenaren in vaste pensioengerechtigde dienst.

2. Voor de ambtenaar die „zwaar in de schuld zit" wordt geen garantie verleend.

3. De Overheid behoudt zich bij het geven van de garantie het recht van voorafgaande uitwinning voor. Bij eventuele executie dient eerst verhaal op het onroerend goed te geschieden.

4. Indien de ambtenaar, t.b.v. wie garantie wordt verleend, zijn verplichtingen niet nakomt, dient de hypotheekhouder de rechtspersoon de Ne-

derlandse Antillen ervan op de hoogte te stellen. Van elke voorgenomen executie dient de rechtspersoon de Nederlandse Antillen ten minste één maand voor de voorgenomen executie op de hoogte te stellen, bij niet nakoming waarvan de garantiestelling geacht wordt te zijn vervallen.

5. De hypothecaire geldlening zal ten hoogste 90% der stichtingskosten bedragen (bouwkosten plus grondkosten).
6. Voor de berekening van het maximaal bedrag van de te garanderen hypothecaire geldlening wordt het bedrag der stichtingskosten ten hoogste gesteld op:
   f. 25.000,— voor de bouwkosten;
   f. 5.000,— voor de grondkosten.

7. De garantie wordt slechts gegeven in verband met de bouw van een woning bestemd voor zelfbewoning door de ambtenaar en mits hij niet reeds in het bezit is van een of meerdere woningen die een hogere waarde dan f. 30.000,— vertegenwoordigen.

8. De garantie kan alleen betreffen de verplichtingen uit een **eerste** hypothecaire geldlening.

9. De garantie omvat **niet** de terugbetaling van de hoofdsom ingeval de geldgever, ondanks het feit dat de ambtenaar geheel aan zijn verplichtingen voldoet, tot opzegging van de geldlening overgaat.

10. Het bouwplan en de voorwaarden der hypothecaire geldlening **moeten vooraf** door de betrokken overheid worden goedgekeurd.

11. Op de bouw wordt toezicht van overheidswege gehouden.

12. Het onderhoud van de woning moet geschieden ten genoegen van de overheid.

13. De woning moet tegen brand worden verzekerd.

14. De verplichte aflossing op de geldlening bedraagt ten minste 4% van de hoofdsom per jaar.

15. De regeling der aflossingen zal zodanig zijn, dat op het tijdstip waarop recht op pensioen ontstaat het hypotheekbedrag ten hoogste nog 40% van de stichtingskosten (bouwkosten plus grondkosten) uitmaakt.

16. De rente- en aflossingsverplichtingen mogen niet uitgaan boven 20% van het inkomen, herleid op basis van gehuwd zonder kinderen.

TEN RECHTE OF TEN ONRECHTE

Overgenomen met toestemming uit de „Ambtenaar" van Curaçao.

Eén van de problemen waarmede de ambtenaren de laatste tijd nog al eens geconfronteerd worden is wel die, wanneer een ambtenaar zich niet kan verenigen met een beschikking, handeling of weigering van de overheid, én teneinde recht te verkrijgen, daartoe uiteindelijk bezwaar aantekent bij het Gerecht in Ambtenarenzaken, bij de uitspraak dan moet vernemen, dat de ambtenarenrechter hem niet-ontvankelijk verklaart.

Hetgeen met ronde woorden uitgedrukt, betekent, dat hij misschien wel gelijk kan hebben, maar dat de termijn voor de betrokken ambtenaar binnen welke deze bezwaar kon indienen, verstreken was. De ambtenaar had derhalve geen recht om bezwaar aan te tekenen.

Voor de meesten van ons is dit over het algemeen onbegrijpelijk. Het is immers de normale gang van zaken dat, indien men tegen een beschikking, handeling of weigering wenst op te komen, men zich daartoe dan éérst tot het bevoegde administratieve orgaan met een beroepschrift wendt.

In de meeste gevallen is dit de betrokken minister.

En dat men allerwegen de overtuiging toegedaan is, dat éérst na afwijzing door dit administratieve beroepsorgaan de termijn begint te lopen, welke geldt voor het indienen van bezwaar bij het Gerecht in Ambtenarenzaken. Niets is echter minder waar, met als gevolg de hierboven geschetste gang van zaken.

Immers bij een uitspraak van de ambtenarenrechter van 24 april 1965 werd o.a. het volgende overwogen:

> „In artikel 35 van de Antilliaanse „Regeling Ambtenarenrechtspraak 1951" staat — anders dan in de Nederlandse Ambtenaren-rechtspraak (Ambtenarenwet 1929, artikel 58, lid 5) — geen niet-ontvankelijkheidsgrond vermeld voor het beroep gericht tegen besluiten, handelingen of weigeringen tegen welke administratief beroep openstaat of heeft opengestaan.
> Deze omissie in de Nederlands Antilliaanse wetgeving, houdt tevens in, dat ten onzent een klager, die bezwaar heeft tegen een beschikking, handeling of weigering, waartegen administratief beroep openstaat, — zoals in casu tegen een beslissing van de „beoordelingscommissie" — van een zodanige beschikking, handeling of weigering, **verplicht** is naast het administratieve appèl, ook bij de ambtenarenrechter in beroep te komen, ter vermijding van het verstrijken van de termijn bedoeld in artikel 41 der Regeling Ambtenarenrechtspraak 1951."

De betrokken klager werd dan ook niet-ontvankelijk verklaard, omdat hij de termijn had laten verstrijken. Het is dus nu zo, dat indien men bij bv. de minister als administratief beroepsorgaan beroep aantekent, men tegelijkertijd ook verplicht is bij het Gerecht in Ambtenarenzaken bezwaar aan te tekenen. Dus terwijl men van de Minister nog niet eens iets heeft vernomen...... Met andere woorden, het beroep op de betrokken minister als administratief beroepsorgaan lijkt volkomen overbodig.

Een latere uitspraak van de ambtenarenrechter op Curaçao in een andere zaak, bevestigde zulks nog eens, met als gevolg natuurlijk het niet-ontvankelijk verklaren van de betrokken ambtenaar

die met de eerder gedane uitspraak niet op de hoogte was. Het is dus toch maar gebeurd dat een ambtenaar die dus niet op de hoogte was van bovenstaande, op zijn beroep op het administratieve beroepsorgaan, in dit geval de minister, rustig diens antwoord afwachtte en eerst daarna, naar hij dacht volkomen terecht, tegen de weigering van de Minister bezwaar aantekende bij het Gerecht in Ambtenarenzaken en prompt nul op zijn rekest kreeg. Overigens formeel volkomen terecht.

Oorzaak? Onbekendheid met eerder gedane uitspraken...

Nog vers ligt daarbij in ons geheugen de behandeling van het artikel 12, lid 2, van het „Materieel Ambtenarenrecht" welks lid 2 voorlopig niet in werking is gesteld en welk lid 2, de overheid de plicht oplegde de uitspraak van het Gerecht in Ambtenarenzaken te verveelvoudigen ter inzage door de ambtenaren. De Ambtenarenbond heeft toen helaas vergeefs gestreden tegen het niet in werking doen treden van dit lid 2, doch de Staten volgden in deze het advies der Regering op en gingen accoord.

De ambtenaar die met de ingewikkelde structuur van de rechtspleging in ambtenarenzaken niet op de hoogte is, meent in zijn naiviteit, recht te kunnen krijgen en stoot wegens die onbekendheid zijn neus, dit op strikt formele gronden. Of de betrokken ambtenaar daarbij gelijk heeft of niet, maakt verder niets uit. Hij was te laat met zijn bezwaar, dus nietontvankelijk.

Daarom lijkt het toch wel gewenst dat aan deze toestand een einde komt. Het kan m.i. nimmer in de bedoeling van de wetgever hebben gelegen dat in voorkomende gevallen het administratief beroepsorgaan, minister of anderzins, een overbodig figuur lijkt. Derhalve is er, afgezien van verdere uitspraken in deze (eventueel in hoger beroep) maar één goede oplossing. Verandering van de wet zelve.

Het lijkt dan ook gewenst, dat de Commissie voor Georganiseerd Overleg in Ambtenarenzaken een initiatiefvoorstel als advies aan de Regering doet toekomen, waarbij aan onze „Regeling Ambtenarenrechtspraak 1951" en wel in het bijzonder aan het atrikel 35 daarvan een nieuw lid wordt toegevoegd, waarvan de tekst overéénkomt met die van het 5e lid van de Nederlandse Ambtenarenwet 1929.

Hierdoor zal de rechtszekerheid voor het algemeen dan meer gewaarborgd zijn en is de omissie in de wetgeving op dit stuk teniet gedaan. Voor de Commissie G.O. een gelegenheid om een goede beurt te maken, voor de ambtenaren een geruststelling terwijl de betrokken administratieve beroepsorganen dan eens echt als zodanig werkzaam kunnen zijn.

Kortom, een ieder zal er tevreden mee kunnen zijn, dus waarom langer gewacht? Tot er soms nog meer brokken gemaakt worden door ambtenaren ten koste van henzelf? Dat is immers de bedoeling nimmer geweest van de wetgever die alleen maar de ambtenaar het volle pond in de ambtenarenrechtspraak heeft willen geven, maar kennelijk toen niet deze konsekwenties heeft kunnen overzien. Tevens is dan de behandeling van zulk een wetswijziging op dit punt een uitmuntende gelegenheid om te kunnen aantonen dat het niet vermenigvuldigen en ter inzage neerleggen van de uitspraken van de ambtenarengerechten, een groot nadeel voor de ambtenaren gebleken is. En tegen zulk een nadeel kunnen stencil-kosten nimmer opwegen. Het beroepsrecht van de ambtenaar is te kostbaar goed om nog langer te wachten, derhalve dienen de bonden m.i. met spoed te handelen opdat de Commissie G.O. in actie komt.

K.

VERSLAG BESTUURSVERGADERING GEHOUDEN IN HET BONDSKANTOOR OP 13 OCTOBER 1966

1. Omstreeks 20.15 opent de voorzitter de vergadering, drie leden waren met kennisgeving afwezig.

2. De notulen van de vorige vergadering werden zonder op of aanmerkingen goedgekeurd en aangenomen.

3. In en uitgaande stukken. Deze leverden op een na geen commentaar op. Op het schrijven van de redacteur van het maandblad dat hij zijn werk na 1 januari 1967 moet beëindigen werd besloten dat een bestuurslid na die datum het redacteurschap op zich zal nemen. Brieven zullen uitgaan naar diverse officiële personen om een bijdrage te leveren voor het decembernummer.

4. Bespreking G.O. vergaderingen. De voorzitter deed verslag van

de afgelopen G.O. vergaderingen. Vooral de 40 uren-5 daagse werkweek leverde nogal wat vragen op die alle door de voorzitter werden beantwoord.

5. Verslag 2e penningmeester. Deze deed mededeling nog niet klaar te zijn met het financieel overzicht. Binnen 14 dagen zou dit klaar zijn waarna er een extra bestuursvergadering zal worden gehouden om dit rapport te bespreken.

6. Ziekteverzekering. Tot nu toe zijn er 84 aanmeldingen binnen gekomen wat niet voldoende is. Enkele andere aanbiedingen die binnen waren gekomen werden bestudeerd. Besloten werd eerst de sluitingsdatum van 1 november af te wachten.

7. Stichting ambtenarenwoningbouw. De voorzitter deelde mede dat het beter was hier enkele bestuursleden, geen dagelijks bestuursleden, mee te belasten daar er anders kans was dat er teveel vertraging zou ontstaan. De dagelijkse bestuursleden hebben al erg veel taken.

Er werd verslag uitgebracht van een onderhoud dat er geweest was met de ARCU.

8. Statuutbal. De organisatie hiervan werd voorlopig opgedragen aan de heer Frans.

9. Rondvraag. Vragen werden gesteld over de vergoeding op feestdagen voor wachtlopers. De voorzitter antwoordde hierop dat

PRIJSINDICES KOSTEN VAN LEVENSONDERHOUD OVER ARUBA EN CURAÇAO

(Januari 1958 = 100)

Maanden 1965 en 1966:	Levens- en genotmiddelen:		Kleding en Manufacturen:		Diverse artikelen:		Huur:		Diensten:		Belastingen:		Totaal:	
	Aruba	Curaçao	Aruba	Curaçao	Aruba	Curaçao	Aruba	Curaçao	Aruba	Curaçao	Aruba	Curaçao	Aruba	Curaçao
Okt. „	116,5	112,0	108,9	100,4	105,8	104,7	100,0	100,0	98,6	106,1	117,0	112,0	109,1	107,4
Nov. „	116,3	112,3	109,0	100,4	105,9	104,7	100,0	100,0	98,6	106,1	117,0	112,0	109,0	107,5
Dec. „	117,0	112,3	109,0	100,4	105,8	104,7	100,0	100,0	98,6	106,1	117,0	112,0	109,3	107,5
Jan. 66	116,9	112,5	109,0	100,4	105,7	104,8	100,0	100,0	98,6	106,1	117,0	112,0	109,3	107,6
Feb. „	117,5	113	108,9	100,4	105,9	104,6	100,0	100,0	98,6	106,1	117,0	112,0	109,6	107,8
Maart „	117,0	116,2	109,0	100.4	105,9	104,7	100,0	100,0	98,6	106,1	117,0	112,0	109,6	107,9
April 66	117,8	113,2	109,1	100,5	106,2	104,8	100,0	100,0	98,6	106,1	117,0	112,0	109,8	107,9
Mei 66	118,2	114,1	109,1	100,5	106,1	104,9	100,0	100,0	98,6	106,1	117,0	112,0	109,9	108,4
Juni 66	118,7	114,2	108,9	100,5	105,9	104,9	100,0	100,0	98,6	106,1	117,0	112,1	110,1	108,4
Juli 66	119,3	114,3	109,2	100,5	106,0	105,0	100,0	100,0	98,6	106,1	117,0	112,1	110,4	108,5
Aug. 66	119,4	—	109,4	—	106,0	—	100,0	—	98,6	—	117,0	—	110,5	—
Sept. 66	120,1	—	109,5	—	106,0	—	100,0	—	98,6	—	117,0		110.8	

AAN DE LEDEN:

Gezien het sukses van de ledenwerfactie welke door de Bond in de tweede helft van 1965 is gevoerd en waardoor bijna 100 nieuwe leden werden aangeworven, heeft het bestuur gemeend wederom zo'n actie onder haar leden te moeten organiseren. Vele ambtenaren hebben reeds ingezien dat het in de huidige tijd dringend noodzakelijk is dat men zich organiseert.

U, die reeds lid is van de Ambtenarenbond, die meer dan 25 jaren de belangen van haar leden behartigde, beseft vanzelf het belang van de sterkte van de Bond. Hoe groter de Bond is met des temeer kracht kan zij zich doen gelden. Helpt mede dit jaar de 1000 leden te bereiken.

Ook deze keer maken wij het de nieuwe leden zeer gemakkelijk.

Zij die onderstaande formulieren invullen zijn onmiddellijk lid en betalen gedurende 1966 **GEEN** contributie. De verschuldigde contributie over 1967 wordt in de drie belastingvrije maanden op het salaris ingehouden. De contributie bedraagt:

Bij een bezoldiging tot:

ƒ 2000,—	ƒ 6,— per jaar
„ 2000,— tot 3000	„ 9,— „ „
„ 3000,— tot 4000	„ 12,— „ „
„ 4000,— tot 6000	„ 15,— „ „
meer dan ƒ 6000	„ 18,— „ „

De contributie is altijd verschuldigd voor een heel jaar.
Teneinde deze actie voor onze leden aantrekkelijk te maken heeft het bestuur gemeend voor ieder lid dat voor 1 december 1966 25 nieuwe leden aanbrengt wederom een retour passagebiljet per T.C.A. naar Puerto Rico ter beschikking te moeten stellen.

Tevens wordt onder de leden die minder dan 25 nieuwe leden aanbrengen een retourbiljet naar Puerto Rico verloot en wel voor elk nieuw lid één kans, twee leden twee kansen enz.

LEDEN WERFT LEDEN. STELT HEDEN DE DAAD DIE UW COLLEGA VAN U VERWACHT.
OP NAAR DE 1000 LEDEN.

HET BESTUUR

Gelieve onderstaande formulieren beide in te vullen en te ondertekenen, een is voor het Gouvernement en het andere voor onze administratie.

Ondergetekende: .... (naam)

Werkzaam bij: .... (dienst)
meldt zich als lid van de A.N.A.A.B. Aruba en verzoekt de contributie op zijn salaris te doen inhouden.

Basisbezoldiging: f. .... Aruba, ..., 196.....

.... (handtekening)

Ondergetekende: .... (naam)

Werkzaam bij: .... (dienst)
meldt zich als lid van de A.N.A.A.B. Aruba en verzoekt de contributie op zijn salaris te doen inhouden.

Basisbezoldiging: f. .... Aruba, ..., 196.....

.... (handtekening)

Aan het secretariaat:
J. LAMENS - Balashi 81

hierin voorzien was door een continutoeslag voor de betreffende ambtenaren. Betreffende het artikel in het MAR over het streven naar 26 vrije zondagen werd medegedeeld dat een initiatiefvoorstel was ingediend dat wijziging voorstelde in de richting van tenminste 20 vrije zondagen en streven naar 26 vrije zondagen.

Kwesties rond de werktijden bij de openbare leeszaal werden besproken. De voorzitter deelde mede dat hij een dezer dagen een onderhoud zou hebben met het hoofd van dienst.

10. Niets meer aan de orde zijnde sloot de voorzitter de vergadering om 22.45 uur.

AFKONDIGINGSBLAD ARUBA

EILANDSBESLUIT, houdende algemene maatregelen, van 4 oktober 1966 ter uitvoering van artikel 42 van de Landsverordening Materieel Ambtenarenrecht (P.B. 1964 no. 159).

Het Bestuurscollege van het eilandgebied Aruba,

Overwegende, dat het nodig is gebleken nadere voorschriften vast te stellen ter uitvoering van artikel 42 van de Landsverordening Materieel Ambtenarenrecht (P.B. 1964 no. 159).

Heeft besloten:

Vast te stellen het navolgende eilandsbesluit, houdende algemene maatregelen:

Artikel 1.

De werktijd voor de eilandsambtenaren wordt vastgesteld op ten hoogste 8 uren per dag en ten hoogste 40 uren per week. De werkweek wordt, voor zover zulks uit een oogpunt van dienstbelang mogelijk is, vastgesteld op 5 dagen.

Artikel 2.

1. De werkuren voor de eilandsambtenaren, die geen continuen/of ongeregelde dienst verrichten, worden vastgesteld als volgt:
   a. voor de ambtenaren wiens werkzaamheden inhaerent zijn aan die van arbeiders en werklieden, werkzaam bij de eilandsdiensten en -bedrijven:
   van maandag tot en met vrijdag van 7.00 tot 12.00 en van 13.00 tot 16.00 uur;
   b. voor de overige ambtenaren:
   van maandag tot en met vrijdag van 7.30 tot 12.00 en van 13.00 tot 16.30 uur.
2. Aan de in het eerste lid bedoelde ambtenaren, die om reden van dienstbelang op zaterdag dienst verrichten, wordt op een andere dag in diezelfde week of in de daaropvolgende week een gelijk aantal uren compensatie geboden.

Artikel 3.

De werkuren voor de eilandsambtenaren, die continu- en/of ongeregelde dienst verrichten, worden met in achtneming van het in artikel 1 gestelde, bepaald volgens een door het betreffende diensthoofd ontworpen en door het Bestuurscollege vastgesteld dienstrooster.

Artikel 4.

Bij de inwerkingtreding van dit eilandsbesluit vervallen alle eerder voor de desbetreffende ambtenaren vastgestelde werktijden.

Artikel 5.

Dit eilandsbesluit, dat kan worden aangehaald als „Werktijdenregeling Eilandsambtenaren Aruba", treedt in werking met ingang van de dag na die der afkondiging en werkt terug tot en met 4 oktober 1966.

Oranjestad, 4 oktober 1966

Het Bestuurscollege voornoemd,

De Gezaghebber,
O. S. HENRIQUEZ

De Sekretaris,
A. J. MUYALE
wnd.

Dit eilandsbesluit is door mij afgekondigd op heden, de 13e oktober 1966.

De Gezaghebber,
O. S. HENRIQUEZ.

COMMENTAAR BIJ HET AFKONDIGINGSBLAD VAN ARUBA NO. 10 1966

Hierbij vindt U afgedrukt A.B. No. 10 waarin de werktijden van de eilandsambtenaren geregeld worden.

Zo op het oog ziet alles er nu uitstekend geregeld uit en iedereen weet nu waar hij aan toe is en waar hij zijn recht moet zoeken.

De moeilijkheid zit hem echter in artikel 3 van dit afkondigingsblad. Dit zal geen bezwaar opleveren voor het volledig continubedrijf uitgezonderd dat van het streven naar tenminste 26 vrije zondagen, zoals genoemd in artikel 42 van het M.A.R., wel niet veel terecht zal komen.

Vreemd is het dat de Arubaanse Eilandsoverheid geprobeerd heeft alle diensten die op afwijkende tijden werken onder een noemer onder te brengen. In artikel 3 noemt men bij name „Continu en/of ongeregelde diensten". Wat zijn dit voor diensten?

Herhaaldelijk is door het bestuur van de Bond geprobeerd een regeling van de continudienst te krijgen. Herhaaldelijk hebben wij in dit blad uiteengezet wat de bedoeling hiervan is en welk nut, ook voor de Overheid, deze regeling kan hebben. In de Nederlandse wetgeving wordt nl. over vier diensten gesproken, t.w. continu, semi-continu, onregelmatige dienst en wacht en waakdiensten. Deze diensten hebben allen gemeen, dat er arbeid gevraagd wordt ook op andere tijden dan onder artikel 1 van A.B. 10 1966 genoemd, maar dat is dan ook het enige.

Is het werkelijk de bedoeling van de Overheid consequent de 40-urige werkweek door te zetten, ook voor de waak- en wachtdiensten? Volgens dit A.B. wel. Dit betekent o.a. dat, om nu maar een voorbeeld te noemen, er nog 4 sleepbootkapiteins bij moeten komen alsmede nog 5 loodsen.

En dan nog heeft men niet voldaan aan artikel 42 van het MAR dat spreekt over tenminste 26 vrije zondagen.

Wat is dan de oplossing. **Dat er zo spoedig mogelijk een regeling van de continudienstb komt.** Op afdeling personeelszaken van het bestuurskantoor ligt de Nederlandse regeling die zonder enig be-

zwaar, op een kleine uitzondering na, zo gecopieerd kan worden.

Maar dan is er haast geboden. Zoals de zaak nu ligt hebben de betrokken ambtenaren recht op een 40-urige werkweek, een recht dat zonder twijfel d.m.v. de ambtenarenrechter afgedwongen kan worden. Een spoedige reactie van de Overheid is zeer gewenst.

CURAÇAOSE CONSUMENTENRAAD OPGERICHT

Enkele maanden geleden zijn aan de hand van Drs. Moerman enkele artikelen in dit blad verschenen betreffende een consumentenraad.

Wij zijn dan ook erg verheugd dat er op Curaçao een consumentenraad is opgericht.

Tijdens een onlangs gehouden voortzetting van de verdaagde vergadering van 18 augustus is in de Chessroom van het Hotel Intercontinental Curaçao door de aldaar aanwezige besturen van een groot aantal Curaçaose vakorganisaties besloten tot de oprichting van de vereniging De Curaçaose Consumentenraad.

In een vlot tempo werden achtereenvolgens de conceptstatuten en het huishoudelijk reglement afgehandeld, aan welk tempo het voorbereidend werk van de commissie ter voorbereiding van de consumentenraad niet vreemd is geweest.

Op de vorige vergadering van 18 augustus kon de ingewikkelde materie van het stemrecht niet afgerond worden. Nader overleg tussen de bonden heeft echter tot een voor alle partijen bevredigende oplossing geleid.

Als leden van de algemene vergadering zijn aangewezen de heren: L. P. Jansen (PWFC), K. v. d. Bosch, (ANAAB-Curaçao), E. G. J. Vos (NABvLP), V. E. Chittick (CFW), F. F. Nieuwkerk (Horecaf), A. L. Gieterson (CBV), E. G. Jonis (Don Bosco), A. A. Lake (CADMU), W. M. Haize (UMUC), A. A. Nita (AHU) en de vertegenwoordigers van de CLASC en de CBH, welke nog zullen worden aangewezen, terwijl door deze algemene vergadering het bestuur als volgt werd samengesteld: voorzitter: K. v. d. Bosch; secretaris: E. G. J. Vos; penningmeester: V. E. Chittick; leden: L. P. Jansen en E. G. Jonis.

Het bestuur zal nu ijveren voor de wetelijke goedkeuring der statuten van de vereniging, opdat de consumentenraad Curaçao, de vereiste rechtspersoonlijkheid krijgt. De Credit Union zal als donateur alle mogelijke steun bieden aan het werk van de Consumentenraad.

Streven

Zoals bekend is het streven van de consumentenraad gericht op het bereiken van „een redelijk evenwicht tussen prijs en kwaliteit der onderscheidene consumptie-artikelen in het algemeen en die liggende in de sector van de volksvoeding in het bijzonder.”

Blijkens de goedgekeurde statuten stelt de consumentenraad zulks te bereiken door middel van: a) prijsvergelijkingen, (marktonderzoek, etc.) b) kwaliteitsvergelijkingen, (waarbij eventueel gebruik kan worden gemaakt van de uitslagen van de gelijkgestemde organisaties in het buitenland, speciaal van die landen van waaruit op grote schaal hier op Curaçao wordt geimporteerd), c) voorlichting in zo breed mogelijke zin, zowel ten aanzien van de te verkrijgen consumptieartikelen alsook voor een zo doelmatig en goedkoop mogelijk besteden van het inkomen aan consumptie-artikelen.

Voorlichting

Door de samenwerkende vakorganisaties zal vanuit de Consumentenraad aan de duizenden aangesloten werknemers/consumenten een voorlichtingsbulletin worden toegezonden, waarin de mededelingen aan het consumerend publiek zullen zijn verwerkt. Voornamelijk zal men zich hierbij op het Papiamentoe richten. Ook de niet via de vakorganisaties aangesloten consumenten zullen zich in het bezit kunnen stellen van deze bulletins, welke regelmatig als periodieke uitgaven van de raad zullen verschijnen.

Alle kosten aan de consumentenraad verbonden, zullen door de samenwerkende vak-organisaties worden gedragen, zodat de raad volslagen „self-supporting” en derhalve volkomen onafhankelijk zal zijn.

Hiermede is in navolging van tal van andere landen, waaronder b.v. ook Nederland, de vakbeweging op Curaçao er toe overgegaan haar bemoeienissen uit te strekken niet alleen en uitsluitend tot de arbeidsmarkt en met name tot de hoogte van de beloning van de arbeid, doch ook tot de koopkracht van het loon.

In de aanvang heeft dit in de onderscheidene landen wel enige weerstand gewekt doordat de mening prevaleerde dat een en ander niet tot de taak der vakbeweging behoorde, doch de langjarige praktijkervaring heeft uitgewezen, dat de door de vakbeweging ingestelde consumentenorganisaties hun nut wel heel duidelijk hebben bewezen, hetgeen in het belang is van de arbeiders, de consument en de bonafide handel. De vakbeweging stelt nu eenmaal de logische gedachtengang, dat waar men na jaren van strijd om erkenning en medezeggenschap op het sociale en materiële vlak voor de werknemer, men nu op de arbeidsmarkt (zijnde de markt waar vraag en aanbod van de arbeidskracht wordt bepaald en middels CAO's de beloningen worden vastgesteld) een bepaald evenwicht heeft bereikt, al valt hier nog wel wat te verbeteren.

Het terrein van de besteding van de inkomens van de werknemers/consumenten ligt echter volkomen braak. Enerzijds dus een invloed van de werknemer/consument op de totstandkoming van zijn salaris etc. Anderzijds geen enkele invloed op de koopkracht daarvan.

De vakbeweging zou in haar taak te kort schieten als zij een van beide elementen zou verwaarlozen; een hoog loon kan teniet worden gedaan door hoge prijzen. Beide factoren, loonshoogte en koopkracht van het loon, zijn even belangrijk.

EEN WAARSCHUWEND WOORD AAN ALLE AMBTENAREN

Wij gaan weer het seizoen in waarin de meeste verkeersongelukken gebeuren. De verkeerspolitie kan U ongetwijfeld de juiste cijfers verstrekken maar die nu

niet ter zake zijn.

Rijdt voorzichtig, houdt U stipt aan de verkeersregels juist in deze komende onveilige maanden.

LOODSEN VERENIGING CURACAO

Omstreeks 20 october verscheen er in de "Amigoe di Aruba" een artikel wat van de hand scheen te komen van een der bestuursleden van de Curacaose loodsenvereniging. Ik zeg scheen want dit was uit het artikel niet rechtstreeks op te maken.

Enkele dagen daarna verscheen er een stuk in de Amigoe dat wel van het bestuur afkomstig was en waaruit bleek dat het het bestuur speet dat er iets gepubliceerd was en dat het gevolg ervan was dat het BC van Curaçao, vanwege de eerste publicatie, de onderhandelingen had afgebroken.

Hoewel het spijtig is dat het B.C. van Curaçao er zo op gereageerd heeft en het te hopen is dat de besprekingen spoedig hervat zullen worden is het wel begrijpelijk dat er op zulk soort berichten gereageerd MOET worden.

Stemming maken voor een goede z a a k i s uitstekend, ANAAB-Aruba heeft dit ook meerdere malen gedaan, maar wat men schrijft of laat schrijven moet de WAARHEID zijn.

Het eerste artikel staat nl. vol van onwaarheden. Enkele hiervan zijn:

Het artikel beweert: Curacao'se loodsen verdienen 150 guldens per maand MINDER dan hun Arubaanse collega's, hebben een 84 urige werkweek tegen Aruba 44.

De waarheid is dat de loodsen op Aruba precies 1 periodiek, Fl. 360,—, per jaar meer verdienen, maarrr... dat men op Curaçao de rang kent van loods 1e klas die weer precies evenveel verdient als zijn Arubaanse collega.

Loodsen op San Nicolaas werken weliswaar 43,5 uur per week maar doen in die tijd meer schepen per loods dan de collega op Curacao terwijl de loods in Oranjestad ook 84 uur per week werkt, cq. beschikbaar is.

Het bestuur van de loodsenvereniging had deze gegevens op het ANAAB-Curaçao kantoor kunnen vinden waar men de bezoldigingsregeling Aruba bijgewerkt in het archief heeft.

Het is niet voor niets dat achter op dit maandblad staat vermeld:

Het overnemen van gehele of gedeelten van artikelen zonder schriftelijke toestemming van het bestuur ANAAB-Aruba is verboden.

De grootste misverstanden kunnen ontstaan doordat men gedeelten uit artikelen licht, deze de strekking helemaal kunnen veranderen. Het spijt mij dat de loodsenvereniging dit op de harde manier heeft moeten leren. Hopelijk zullen de besprekingen spoedig hervat worden.

red.

ST. THOMAS JUBILEERT

Een dezer dagen was het 25 jaar geleden dat de R.K.O.V. St. Thomas werd opgericht.

De afgelopen 25 jaar is er zeer veel contact geweest tussen onze beide verenigingen en de samenwerking in de vroegere Hoofdbond en nu de "Federatie" was uitstekend. Altijd konden wij op steun van St. Thomas rekenen en altijd was het mogelijk dat Aruba één standpunt kon innemen.

De ervaringen van de afgelopen 25 jaar hebben geleerd dat wij met vertrouwen de volgende 25 jaar kunnen ingaan.

Wij wensen het bestuur en haar leden van harte geluk met dit jubileum en wij hopen op nog zeker 25 jaren van goede samenwerking.

het bestuur.

VERHOGING VAN HET MAXIMUM PENSIOEN

Enkele leden hebben ons gevraagd waar het bericht vandaan kwam betreffende de verhoging van het maximum pensioen.

Dit bericht is afkomstig uit de rede van Z.Ex. de gouverneur uitgesproken bij de opening van de Staten op 10 mei 1966.

Volledigheidshalve laten wij hier dat gedeelte uit de rede volgen dat betrekking heeft op dit onderwerp.

"Het maximum eigen pensioen voor de ambtenaren zal van Fl. 5000,— op Fl. 6000,— per jaar worden gebracht; deze wijziging zal tevens gelden voor reeds gepensioneerden.

Ook het weduwen en wezen pen-

Maandblad van de
Algemeen Nederlands
Antilliaanse Ambtenarenbond
„Aruba”
Uitgegeven onder verantwoordelijkheid van het bestuur.

Secretariaat: ANAAB-Aruba:
J. LAMENS
Balashi 81 - Tel. 1883

Publicidad „EXITO” Aruba, N.A., Wilhelminastr., O'stad

Sh. J. Hartog

sioen zal een wijziging ondergaan.

Een landsverordening, waarin een en ander wordt geregeld is in ontwerp gereed. Berekening ten kantore van het pensioenfonds wees uit dat de reservepositie van het werkliedenpensioenfonds de mogelijkheid biedt verbetering aan te brengen in de pensioenregeling van de werklieden.

Op korte termijn is bij de Staten de indiening te verwachten van een ontwerplandsverordening, waarbij het eigen pensioen, het weduwen en wezenpensioen en het invaliditeitspensioen zowel voor de reeds gepensioneerden als voor in de toekomst te pensioneren werklieden zal worden verhoogd.

Tevens zal worden voorgesteld de uitkering bij overlijden van de gepensioneerde ambtenaar of werkman, het zgn. smartegeld, te verhogen van 1 maand tot 3 maanden pensioen, naar analogie van de regeling opgenomen in het Materieel Ambtenaren Recht.”

Tot zover de rede van de Gouverneur.

In het kort gezegd: Binnenkort is een verhoging te verwachten van het maximum pensioen van 5 tot Fl. 6000,— ook voor de reeds gepensioneerden alsmede een verhoging van het uit te keren smartegeld.

— 0 —

BESTUURSMEDEDELINGEN

De aandacht van de leden wordt er op gevestigd dat het bestuur in het vervolg vergadert op elke tweede donderdag van de maand i.p.v. zoals voorheen elke tweede dinsdag.

Plaats van vergaderen: Bondskantoor Nassaustraat 68 Oranjestad, aanvang 20.00.

— 0 —

Het secretariaat van de B.G.N.A. Bond van Gepensioneerden Nederlandse Antillen is gevestigd: J. Kerckwijk, Accacialaan 1, Soest.